ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

11. března 2008 *

Ve věci C-420/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) ze dne 24. srpna 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 16. října 2006, v řízení

Rüdiger Jager

proti

Amt für Landwirtschaft Bützow,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts a A. Tizzano, předsedové senátů, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, A. Ó Caoimh (zpravodaj), J.-C. Bonichot a A. Arabadžev, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. září 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za R. Jagera K. Mueller, Rechtsanwältin,

– za Amt für Landwirtschaft Bützow E. Schäferem, jako zmocněncem,

– za řeckou vládu V. Kontolaimosem a E. Svolopoulou, jako zmocněnci,

– za Komisi Evropských společenství F. Erlbacherem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. listopadu 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 57 až 63 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla

pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243), ve znění změn a oprav vyplývajících z nařízení Komise (ES) č. 239/2005 ze dne 11. února 2005 (Úř. věst. L 42, s. 3, dále jen „nařízení č. 796/2004"), jakož i čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi zemědělcem R. Jagerem a Amt für Landwirtschaft Bützow (úřad pro organizaci zemědělství v Bützow, dále jen „Amt") ve věci poskytnutí prémií na krávy bez tržní produkce mléka za rok 2001.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Identifikace a evidence skotu

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, s. 1; Zvl. vyd. 03/30, s. 248) stanoví ve svých článcích 1 až 10 povinnosti, které je třeba dodržovat v oblasti identifikace a evidence skotu.

4 Podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 1760/2000 (ES) č. 820/97 se odkazy na nařízení č. 820/97 považují za odkazy na prvně uvedené nařízení.

Režim podpor použitelný na skot

– Nařízení (ES) č. 1254/1999

5 Podle čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem (Úř. věst. L 160, s. 21; Zvl. vyd. 03/25, s. 339) producent, který chová ve svém zemědělském podniku krávy bez tržní produkce mléka, může mít na základě žádosti nárok na poskytnutí prémie na zachování chovu krav bez tržní produkce mléka, takzvané „prémie na krávy bez tržní produkce mléka“, v rámci individuálních stropů pro kalendářní rok a zemědělský podnik.

6 Podle článku 21 tohoto nařízení se nárok na tuto prémii týká pouze zvířat, která jsou řádně označena a registrována v souladu s nařízením č. 820/97.

– Nařízení (ES) č. 1782/2003

7 Od 1. ledna 2005 byla obě výše uvedená ustanovení nařízení č. 1254/1999 zrušena nařízením Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým

se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269, a oprava, Úř. věst. 2004, L 94, s. 70).

8 Podle druhého a dvacátého čtvrtého bodu odůvodnění nařízení č. 1782/2003:

„(2) Je třeba spojit plnou výši platby přímé podpory s dodržováním pravidel, která se týkají zemědělské půdy, zemědělské produkce a činnosti. Uvedená pravidla se musí týkat začlenění základních norem z oblasti životního prostředí, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat a dobrého zemědělského a ekologického stavu do společných organizací trhů. Pokud nebudou tyto základní normy dodržovány, měly by členské státy přímou podporu částečně nebo úplně pozastavit na základě kritérií, která jsou přiměřená, objektivní a odstupňovaná. Je třeba, aby uvedené pozastavení nemělo dopad na sankce stanovené v současnosti nebo později podle jakýchkoli jiných ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

[…]

(24) Zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství Společenství a rozvoj norem v oblasti jakosti potravin a životního prostředí nutně způsobují pokles úředních cen zemědělských produktů a zvýšení výrobních nákladů pro zemědělské podniky ve Společenství. Pro dosažení těchto cílů a propagaci udržitelného a více tržně zaměřeného zemědělství je třeba přejít od podpory produkce k podpoře producentů zavedením odděleného systému podpory

příjmů pro každý zemědělský podnik. Ačkoliv se částky skutečně vyplacené zemědělcům nezmění, oddělením se výrazně zvýší účinnost podpory příjmů. Je tudíž vhodné, aby jednotná platba na zemědělský podnik závisela na dodržování norem v oblasti životního prostředí, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, jakož i na udržování zemědělského podniku v dobrém zemědělském a ekologickém stavu."

9 Podle článku 1 nařízení č. 1782/2003:

„Toto nařízení stanoví:

– společná pravidla o přímých platbách v rámci režimů podpory příjmů, na které se vztahuje společná zemědělská politika a které jsou financovány záruční sekcí Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) uvedených v příloze I s výjimkou režimů stanovených nařízením (ES) č. 1257/1999 [nařízení Rady č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z EZOZF a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, s. 80; Zvl. vyd. 03/25, s. 391)],

– podporu příjmů zemědělců (dále jen ‚režim jednotné platby'),

– režimy podpor pro zemědělce produkující […] hovězí a telecí maso […]"

10 Pojem „přímá platba“ je definován v čl. 2 písm. d) nařízení č. 1782/2003 jako „platba poskytnutá přímo zemědělcům v rámci jednoho z režimů podpory příjmů uvedených v příloze I“ téhož nařízení. Tato příloha v odvětví hovězího a telecího masa mimo jiné uvádí prémii na krávy bez tržní produkce mléka.

11 Společná pravidla o přímých platbách jsou upravena v hlavě II nařízení č. 1782/2003, nazvané „Obecná ustanovení“, jejíž první kapitola, nazvaná „Podmíněnost“, obsahuje články 3 až 9 tohoto nařízení.

12 Článek 3 odst. 1 uvedeného nařízení zní následovně:

„Každý zemědělec, který dostává přímé platby, musí dodržovat požadavky podle předpisů v oblasti řízení uvedené v příloze III v souladu s harmonogramem stanoveným v uvedené příloze, jakož i dobrý zemědělský a ekologický stav podle článku 5.“

13 Podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 se požadavky podle předpisů v oblasti řízení uvedené v této příloze III týkají veřejného zdraví, zdraví zvířat a zdraví rostlin, životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat. Mezi těmito požadavky podle předpisů uvedenými v 18 směrnicích a nařízeních bod A písm. b) uvedené přílohy zmiňuje články 4 a 7 nařízení č. 1760/2000.

14 Článek 6 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 stanoví:

„Pokud nejsou požadavky podle předpisů v oblasti řízení nebo dobrý zemědělský a ekologický stav dodržovány z důvodu jednání nebo opomenutí přičitatelného dotyčnému zemědělci, je celková výše přímých plateb, které mají být poskytnuty v kalendářním roce, v němž je nedodržení zjištěno, snížena nebo zrušena po použití článků 10 a 11 […]“

15 Podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení prováděcí pravidla týkající se snížení a vyloučení jsou stanovena tak, že se uváží zejména závažnost, rozsah, trvalost a opakování zjištěného nedodržení.

16 Článek 10 odst. 1 uvedeného nařízení, který je uveden v kapitole 2, nazvané „Odlišení a finanční kázeň“, hlavy II tohoto nařízení, uvádí, že veškeré částky přímých plateb, které mají být zemědělci poskytnuty v daném členském státě na daný kalendářní rok, se až do roku 2012 každý rok snižují o procenta určená v tomto ustanovení.

17 Na základě článku 11 nařízení č. 1782/2003, převzatého rovněž v uvedené kapitole 2, mohou tyto částky být každý rok upraveny rozhodnutím Rady Evropské unie z důvodu finanční kázně.

18 Hlava III tohoto nařízení, nazvaná „Režim jednotné platby“, obsahuje v kapitolách 1 až 4 základní pravidla použitelná na tento systém podpory příjmů zemědělců „oddělený“ od produkce. Z článku 33 odst. 1 písm. a), čl. 37 odst. 1 a článků 38 a 41 téhož nařízení vyplývá, že zemědělci, kterým byla poskytnuta platba během referenčního

období zahrnujícího kalendářní roky 2000, 2001 a 2002 v rámci alespoň jednoho z režimů podpor uvedených v příloze VI uvedeného nařízení, včetně prémie na krávy bez tržní produkce mléka, mají nárok na podporu vypočtenou pro každého zemědělce na základě referenční částky vycházející z ročního průměru součtu plateb za toto období poskytnutých na základě těchto režimů. Součet referenčních částek nemůže být vyšší než vnitrostátní strop stanovený pro každý členský stát v příloze VIII uvedeného nařízení.

19 Ustanovení kapitoly 5 uvedené hlavy III, nazvané „Regionální a nepovinné provádění“, členským státům umožňují rozhodnout do 1. srpna 2004 o používání režimu jednotné platby stanoveného v kapitolách 1 až 4 téže hlavy III, zejména na regionální úrovni, anebo o jeho částečném používání.

20 Oddíl 1 uvedené kapitoly 5, nazvaný „Regionální provádění“, je tvořen články 58 až 63 nařízení č. 1782/2003. Podle čl. 58 odst. 1 a 3 a čl. 59 odst. 1 a 2 tohoto nařízení může členský stát provést regionalizaci režimu jednotné platby tím, že svůj vnitrostátní strop svým zemědělcům nerozdělí jednotlivě na základě příslušných referenčních částek, ale rozdělí ho mezi své jednotlivé regiony a takto paušálně získané částky každého regionálního stropu rozdělí mezi všechny zemědělce dotyčného regionu, přičemž každý z nich má nároky, jejichž jednotková hodnota se vypočítá vydělením regionálního stropu počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu, stanoveným na regionální úrovni.

21 Oddíl 2 téže kapitoly 5, nazvaný „Částečné provádění“, obsahuje články 64 až 69. Na základě těchto ustanovení členské státy mohou na vnitrostátní nebo regionální úrovni zachovat v rámci takzvaného systému „zpětného spojení“ některé přímé platby spojené s produkcí. Článek 68 nařízení č. 1782/2003, nazvaný „Platby pro hovězí a telecí maso“, v tomto ohledu ve svém odstavci 2 písm. a) i) prvním a třetím pododstavci stanoví, že členské státy mohou nadále vyplácet prémii na krávy bez tržní produkce mléka za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12 tohoto nařízení.

22 Uvedená hlava IV, nazvaná „Další režimy podpor“, obsahuje ustanovení použitelná na tyto posledně uvedené režimy „oddělených“ přímých plateb. Článek 138 nařízení č. 1782/2003 obsažený v této hlavě, který je částí kapitoly 12, nazvané „Platby pro hovězí a telecí maso“, stanoví, že přímé platby pro hovězí a telecí maso, včetně prémie na krávy bez tržní produkce mléka stanovené v článcích 125 až 128 uvedeného nařízení, se poskytnou pouze pro zvířata, která jsou řádně označena a evidována v souladu s nařízením (ES) č. 1760/2000.

Prováděcí pravidla pro režimy podpor použitelných na skot

– Nařízení (EHS) č. 3887/92

23 Článek 10c nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla k integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 391, s. 36), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2801/1999 ze dne 21. prosince 1999 (Úř. věst. L 340, s. 29, dále jen „nařízení č. 3887/92“), stanoví pravidla, kterými se řídí snížení podpory v případě nedodržení požadavků evidence skotu, pro který nebyla podána žádost o podporu. Tento článek zní následovně:

„1. Pokud jde o skot neuvedený v článku 10b, je-li při kontrolách na místě zjištěno, že počet zvířat přítomných v podniku, která jsou způsobilá pro podporu Společenství nebo pro ni mají význam, neodpovídá:

a) zvířatům uvedeným v počítačové databázi v souladu s článkem 7 nařízení […] č. 820/97;

b) zvířatům zapsaným v evidenci vedené zemědělcem v souladu s článkem 7 nařízení […] č. 820/97;

c) pasům zvířat chovaných v zemědělském podniku v souladu s článkem 6 nařízení […] č. 820/97,

sníží se poměrně celková částka podpory poskytnuté zemědělci v rámci dotčeného režimu podpor za období dvanácti měsíců předcházejících kontrole na místě, která vedla k těmto zjištěním, s výjimkou případu vyšší moci.

Snížení bude vypočteno na základě celkového počtu přítomných zvířat v rámci dotčeného režimu nebo údajů v počítačové databázi podle článku 5 nařízení […] č. 820/97 nebo zvířecích pasů nebo údajů v evidenci zemědělce, přičemž se přihlédne k nejnižšímu číslu.

[…]

3. Pokud rozdíl zjištěný při kontrole na místě činí více než 20 % zjištěného počtu zvířat způsobilých pro podporu, nebude poskytnuta žádná podpora za dobu dvanácti měsíců předcházející kontrole na místě.“ *(neoficiální překlad)*

– Nařízení (ES) č. 2419/2001

24 Nařízení č. 3887/92 bylo zrušeno nařízením Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 (Úř. věst. L 327, s. 11; Zvl. vyd. 03/34, s. 308; a oprava, Úř. věst. 2002, L 7, s. 48). Podle čl. 53 odst. 1 druhé věty nařízení č. 2419/2001 se však nařízení č. 3887/92 použije i nadále na žádosti o podporu týkající se hospodářských roků nebo prémiových období, které počínají před 1. lednem 2002.

25 Články 36 až 43 nařízení č. 2419/2001, které jsou uvedeny v hlavě IV tohoto nařízení, nazvané „Základ pro výpočet podpory, snížení a vyloučení“, obsahují pravidla, která se použijí v případě zjištění týkajících se žádostí o podporu „na zvířata“.

26 Článek 39 tohoto nařízení, nazvaný „Porušení ustanovení týkajících se identifikace a registrace skotu, pro který nebyla podána žádost o podporu“, ve svém odst. 1 prvním pododstavci uvádí následující:

„V případech, kdy je na základě kontroly na místě týkající se skotu, pro který nebyla podána žádost o podporu, zjištěno porušení ustanovení týkajících se identifikace a registrace skotu, bude celková částka podpory, na kterou by měl zemědělec nárok podle čl. 36 odst. 3 v rámci režimů podpory skotu na dané prémiové období, a případně po uplatnění snížení v souladu s článkem 38, s výjimkou případů zásahu vyšší moci nebo mimořádných okolností ve smyslu článku 48, snížena o částku, která bude vypočtena na základě vzorce uvedeného v odstavci 2.“

27 V souladu s uvedeným odstavcem 2 se částka snížení určuje tak, že se na celkovou částku podpor, na kterou má zemědělec nárok v rámci režimů podpory skotu na dané prémiové období, použije koeficient odpovídající poměru mezi počtem případů porušení a počtem skotu, který se nachází v podniku v okamžiku kontroly na místě, přičemž tento koeficient je vyvažován tak, aby zohledňoval průměrný počet skotu, který se nachází v podniku v průběhu roku, v němž se provádí kontrola na místě.

28 Nařízení Komise (ES) č. 118/2004 ze dne 23. ledna 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 2419/2001 (Úř. věst. L 17, s. 7; Zvl. vyd. 03/42, s. 223) svým článkem 1 bodem 11) písm. a) k uvedenému čl. 39 odst. 1 prvnímu pododstavci doplnilo následující větu:

„Částka, o kterou má být podpora snížena, však nesmí činit více než 20 % celkové částky [podpor], na kterou má zemědělec nárok [v rámci režimů podpory skotu na dané prémiové období].“

– Nařízení č. 796/2004

29 Nařízení č. 796/2004 zrušilo nařízení č. 2419/2001. Podle svého čl. 81 druhého pododstavce se nařízení č. 796/2004 použije na žádosti o podporu, které se týkají hospodářských roků nebo prémiových období počínajících dnem 1. ledna 2005.

30 Dvanáctý, padesátý pátý a padesátý šestý bod odůvodnění nařízení č. 796/2004 znějí následovně:

„(12) Nařízení […] č. 1782/2003 ponechává členským státům možnost volby, pokud jde o použití některých režimů podpor v něm stanovených. Toto nařízení proto musí obsahovat ustanovení nezbytná pro správu a kontrolu s ohledem na jakýkoli možný výběr, který lze provést. Ustanovení, jež má toto nařízení obsahovat, lze tedy použít jedině tehdy, pokud členské státy takovou volbu provedou.

[…]

(55) V zájmu účinné ochrany finančních zájmů Společenství by se měla přijmout vhodná opatření k zamezení nesrovnalostem a podvodům. Měla by se přijmout samostatná ustanovení o nesrovnalostech týkajících se kritérií způsobilosti pro podporu pro jednotlivé dotyčné režimy podpor.

(56) Systém snížení a vyloučení upravený v nařízení […] č. 1782/2003, pokud jde o povinnosti spojené s podmíněností, však sleduje jiný cíl, a to motivovat zemědělce k dodržování již existujících právních předpisů v různých oblastech podmíněnosti.“

31 Hlava III nařízení č. 796/2004 věnovaná kontrolám obsahuje kapitolu III, nazvanou „Kontroly podmíněnosti“. Součástí této kapitoly je článek 48, jehož odst. 1 první

a druhý pododstavec písm. b) a c) stanoví, že o každé kontrole na místě vypracuje příslušný kontrolní orgán zprávu o kontrole, která obsahuje několik částí. Jedna z nich musí jednotlivě popisovat provedené kontroly každého z dotyčných požadavků nebo norem, zatímco jiná část, nazvaná „hodnotící", musí podávat posouzení závažnosti porušení každého požadavku nebo normy na základě kritérií závažnosti, rozsahu, trvalého charakteru a opakování, s uvedením všech faktorů, které by mohly vést ke zmírnění nebo zpřísnění snížení, které se má použít.

32 Hlava IV nařízení č. 796/2004 definuje pravidla týkající se základu pro výpočet podpory, snížení a vyloučení.

33 V rámci této hlavy obsahuje kapitola I, nazvaná „Zjištění týkající se kritérií způsobilosti", v článcích 57 až 63 pravidla, která se v tomto ohledu vztahují na prémie „na zvířata", přičemž článek 59 upravuje snížení a vyloučení týkající se skotu, pro který byla podána žádost o podporu.

34 Kapitola II téže hlavy, nazvaná „Zjištění týkající se podmíněnosti", obsahuje zejména následující ustanovení:

„*Článek 66*

Uplatnění snížení v případě nedbalosti

1. Aniž je dotčen článek 71, pokud ke zjištěnému porušení došlo z nedbalosti zemědělce, použije se snížení na celkovou částku přímých plateb, jak jsou definovány

v čl. 2 písm. d) nařízení […] č. 1782/2003, které byly nebo mají být poskytnuty dotyčnému zemědělci na základě žádosti o podporu, kterou podal nebo podá v průběhu kalendářního roku zjištění. Toto snížení zpravidla činí 3 % celkové částky.

Platební agentura však může na základě hodnocení poskytnutého příslušným kontrolním orgánem ve zprávě o kontrole v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. c) rozhodnout buď o snížení tohoto procentuálního podílu na 1 %, nebo o jeho zvýšení na 5 % celkové částky, anebo, v případech uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. c) druhém pododstavci, žádné snížení vůbec neuložit.

2. Pokud byl zjištěn více než jeden případ porušení různých aktů nebo norem ze stejné oblasti podmíněnosti, tyto případy se pro účely stanovení snížení podle odstavce 1 považují za jediné porušení.

3. Pokud byl zjištěn více než jeden případ porušení podmínek v rámci různých oblastí podmíněnosti, použije se postup pro stanovení snížení podle odstavce 1 zvlášť na každý případ porušení podmínek.

Porušení normy, která představuje rovněž požadavek, se považuje za jeden případ porušení podmínek.

Výsledná procenta snížení se sčítají. Maximální snížení však nepřekročí 5 % celkové výše podle odstavce 1.

4. Aniž jsou dotčeny případy úmyslného porušení podle článku 67, pokud byla zjištěna opakovaná porušení, procento stanovené podle odstavce 1 pro první případ porušení se při prvním opakování vynásobí koeficientem tři. Za tímto účelem stanoví platební agentura procento, které by bylo použito na první porušení dotyčného požadavku nebo normy, pokud bylo stanoveno v souladu s odstavcem 2.

V případě dalších opakování se násobící koeficient tři použije pokaždé na výsledek snížení stanovený pro předchozí opakované porušení. Maximální snížení však nepřekročí 15 % celkové částky uvedené v odstavci 1.

V případě dosažení maximálního procenta ve výši 15 % sdělí platební agentura dotčenému zemědělci, že pokud bude totéž porušení podmínek zjištěno znovu, bude považováno za úmyslné ve smyslu článku 67. Jestliže poté dojde ke zjištění dalšího porušení podmínek, použije se procento snížení, které se stanoví tak, že se výsledek předchozího násobení před případným omezením na 15 % podle poslední věty druhého pododstavce vynásobí třemi.

5. V případě zjištění opakovaného porušení podmínek spolu s dalším porušením podmínek nebo dalším opakovaným porušením podmínek se výsledná procenta snížení sčítají. Aniž je dotčen odstavec 4 třetí pododstavec, maximální snížení však nepřekročí 15 % celkové výše podle odstavce 1.

Článek 67

Uplatnění snížení a vyloučení v případech úmyslného porušení

1. Aniž je dotčen článek 71, pokud se zjištěného porušení dopustil zemědělec úmyslně, použije se na celkovou částku uvedenou v čl. 66 odst. 1 prvním pododstavci snížení, které činí zpravidla 20 % této celkové částky.

Platební agentura však může na základě hodnocení poskytnutého příslušným kontrolním orgánem ve zprávě o kontrole v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. c) rozhodnout buď o snížení tohoto procentuálního podílu až na 15 %, nebo případně o jeho zvýšení až na 100 % celkové částky.

2. Pokud se úmyslné porušení týká zvláštního režimu podpory, je zemědělec vyloučen z tohoto režimu pro dotyčný kalendářní rok.

V případech mimořádného rozsahu, závažnosti nebo trvalého charakteru nebo v případě zjištění opakovaného úmyslného porušení je zemědělec navíc vyloučen z dotyčného režimu podpory v následujícím kalendářním roce.“

Časová působnost správních sankcí stanovených akty Společenství

35 Článek 1 nařízení č. 2988/95 stanoví:

„1. Pro účely ochrany finančních zájmů Evropských společenství se přijímají obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Společenství.

2. ‚Nesrovnalostí' se rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje."

36 Článek 2 odst. 2 druhá věta téhož nařízení zní následovně:

„V případě pozdější změny ustanovení týkajících se správních sankcí obsažených v předpisech Společenství se zpětně použijí ustanovení, která jsou méně přísná."

Vnitrostátní právní úprava

37 V Německu stanoví zákon k provedení reformy společné zemědělské politiky (Gesetz zur Umsetzung der Reform der Gemeinsamen Agrarpolitik) ze dne 21. července 2004 (BGBl. 2004 I, s. 1763), že prémie na krávy bez tržní produkce mléka je počínaje 1. lednem 2005 vyplácena jako součást režimu jednotné platby podle hlavy III nařízení č. 1782/2003. Tento zákon krom toho provádí regionalizaci režimu jednotné platby.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

38 V průběhu května 2001 podal R. Jager k Amt žádost o poskytnutí prémie na krávy bez tržní produkce mléka pro 71 kusů skotu na rok 2001.

39 Rozhodnutím ze dne 24. ledna 2002 zamítl Amt tuto žádost v celém rozsahu na základě toho, že při kontrole na místě zjistil nesrovnalosti ve smyslu čl. 10c odst. 1 nařízení č. 3887/92, přičemž zjištěná odchylka byla vyšší než 20 % počtu zvířat způsobilých pro podporu.

40 Poté, co nebylo vyhověno stížnosti proti tomuto rozhodnutí, podal R. Jager dne 25. července 2002 žalobu k Verwaltungsgericht Schwerin.

41 Tento soud ve svém předkládacím rozhodnutí poukazuje na to, že s ohledem na čl. 2 odst. 2 druhou větu nařízení č. 2988/95 a na rozsudek ze dne 1. července 2004,

Gerken (C-295/02, Sb. rozh. s. I-6369), které zakotvují zásadu použití nejmírnější sankce, je nařízení č. 118/2004 v každém případě pro projednávaný spor relevantní, jelikož posledně uvedené nařízení doplnilo do čl. 39 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 2419/2001 horní hranici snížení, a sice v tom smyslu, že snížení podpory nesmí činit více než 20 % celkové částky podpory, na kterou má zemědělec nárok v rámci režimů podpory skotu na dané prémiové období.

42 Uvedený soud se nicméně domnívá, že nařízení č. 796/2004, které se použije na žádosti o podporu, jež se týkají hospodářských roků nebo prémiových období počínajících dnem 1. ledna 2005, je pro R. Jagera ještě příznivější. Ustanovení článků 57 až 63 tohoto nařízení, která přebírají z velké části ustanovení článků 36 až 43 nařízení č. 2419/2001, totiž již neobsahují ustanovení obdobné článku 39 tohoto posledně uvedeného nařízení. Neexistence sankce je přitom tou nejmírnější sankcí, kterou si lze v případě R. Jagera představit.

43 Verwaltungsgericht Schwerin si nicméně klade otázku, zda se toto příznivější ustanovení ve věci v původním řízení použije vzhledem k tomu, že v Německu je od 1. ledna 2005 prémie na krávy bez tržní produkce mléka poskytována jako jednotná platba, takže ustanovení týkající se prémií „na zvířata“ podle článků 57 až 63 nařízení č. 796/2004 již nejsou v tomto členském státě použitelná.

44 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Schwerin rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„[J]e nutno zpětně použít ustanovení stanovící mírnější sankci (týkající se prémií na zvířata) také tehdy, pokud toto ustanovení v zásadě platí teprve pro období, během

kterého již nejsou v dotčeném členském státě poskytovány prémie na zvířata, ale byla zavedena přímá platba[?]“

K předběžné otázce

Úvodní poznámky k dosahu předběžné otázky

45 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 odst. 2 druhá věta nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že se ustanovení upravená články 57 až 63 nařízení č. 796/2004 zpětně použijí na žádost o podporu „na zvířata“, která spadá do časové působnosti nařízení č. 3887/92, u níž došlo k vyloučení z podpory podle článku 10c posledně uvedeného nařízení, ačkoli uvedená ustanovení nařízení č. 796/2004 nejsou použitelná *ratione materiae* v dotyčném členském státě.

46 V rámci řízení podle článku 234 ES, které zavádí spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny (rozsudky ze dne 4. května 2006, Haug, C-286/05, Sb. rozh. s. I-4121, bod 17, jakož i ze dne 8. března 2007, Campina, C-45/06, Sb. rozh. s. I-2089, bod 30).

47 Krom toho je úkolem Soudního dvora vyložit všechna ustanovení práva Společenství, která vnitrostátní soudy potřebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají,

i pokud nejsou tato ustanovení výslovně zmíněna v předběžných otázkách položených těmito soudy Soudnímu dvoru (viz rozsudky ze dne 19. listopadu 2002, Strawson a Gagg & Sons, C-304/00, Recueil, s. I-10737, bod 58, jakož i výše uvedený rozsudek Campina, bod 31).

48 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předběžná otázka je založena na předpokladu, podle kterého, co se týče nesrovnalosti dotčené v původním řízení, tedy nedodržení pravidel stanovených v nařízení č. 1760/2000 ohledně identifikace a evidence skotu, jenž není předmětem žádosti o podporu, nařízení č. 796/2004, které vstoupilo v platnost v průběhu původního řízení, již na rozdíl od nařízení č. 3887/92, jakož i nařízení č. 2419/2001, které posledně uvedené nařízení zrušilo a nahradilo, nestanoví žádnou sankci.

49 Jak však správně tvrdí R. Jager, Komise Evropských společenství a řecká vláda, tento předpoklad je nesprávný.

50 Je pravda, jak uvedl předkládající soud, že na rozdíl od článků 36 až 43 nařízení č. 2419/2001, které obsahovaly ustanovení použitelná na základ pro výpočet, snížení a vyloučení týkající se žádostí o podporu „na zvířata“, články 57 až 63 nařízení č. 796/2004, které mají týž předmět úpravy, již neobsahují ustanovení obdobné článku 39 nařízení č. 2419/2001, jenž se podobně jako článek 10c nařízení č. 3887/92, který nahradil, týkal specificky snížení částky podpor na skot v případě nedodržení pravidel identifikace a evidence zvířat, jež nejsou předmětem žádosti o podporu, zavedených nařízením č. 1760/2000.

51 Z toho však ještě nelze vyvozovat, že nařízení č. 796/2004 v tomto ohledu již neobsahuje žádné ustanovení.

52 V rámci reformy společné zemědělské politiky (SZP) zavedené nařízením č. 1782/2003, jehož některá prováděcí pravidla jsou upřesněna nařízením č. 796/2004, totiž pravidla týkající se evidence a identifikace skotu stanovená nařízením č. 1760/2000 nyní patří, jak vyplývá z čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 ve spojení s jeho přílohou III částí A bodem 8, mezi základní požadavky v oblasti řízení, které je každý příjemce přímých plateb povinen dodržovat z titulu podmíněnosti, a to jak ve členských státech, které přijaly režim jednotné platby uvedený v hlavě III nařízení č. 1782/2003, tak i v těch, které si podle článku 68 uvedeného nařízení zvolily částečné „zpětné spojení" plateb pro hovězí a telecí maso uvedených v hlavě IV téhož nařízení, a tudíž jak pro skot, jenž není předmětem žádosti o podporu, tak i pro skot, pro který žádost o podporu byla podána.

53 Podle čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 a jak vyplývá z druhého bodu odůvodnění tohoto nařízení, přitom porušení pravidel týkajících se podmíněnosti vede ke snížením a vyloučením uvedeným v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004.

54 Na nedodržení pravidel stanovených v nařízení č. 1760/2000 ohledně identifikace a evidence skotu, jenž, jak je tomu ve věci v původním řízení, není předmětem žádosti o podporu, se tudíž vztahují články 66 a 67 týkající se podmíněnosti.

55 Naproti tomu se články 57 až 63 nařízení č. 796/2004, na které se odvolává předkládající soud, nepoužijí v takové situaci, jakou je situace dotčená v původním řízení, jelikož stanovují snížení a vyloučení použitelná v případě nedodržení kritérií způsobilosti týkajících se žádostí o podpory „na zvířata“.

56 Na jedné straně totiž, jak vyplývá z článku 138 nařízení č. 1782/2003 a z článku 59 nařízení č. 796/2004, je účelem těchto ustanovení, aby se uplatnila jako pravidla týkající se porušení kritérií způsobilosti, pouze pokud požadavky v oblasti identifikace a evidence uvedené v nařízení č. 1760/2000 nejsou dodržovány s ohledem na skot, pro který byla podána žádost o podporu.

57 Na druhé straně a z téhož důvodu se taková ustanovení, jak vyplývá z druhého bodu odůvodnění nařízení č. 796/2004, mohou použít pouze v členských státech, které si zvolily částečné „zpětné spojení“ plateb pro hovězí a telecí maso, takže jsou nepoužitelná v těch členských státech, které jako Spolková republika Německo od počátku přijaly režim jednotné platby.

58 Aby byla předkládajícímu soudu poskytnuta užitečná odpověď, je s ohledem na výše uvedené třeba předběžnou otázku přeformulovat a mít za to, že se touto otázkou uvedený soud táže, zda je třeba čl. 2 odst. 2 druhou větu nařízení č. 2988/95 vykládat v tom smyslu, že ustanovení upravená v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004 se zpětně použijí na žádost o podporu „na zvířata“, která spadá do časové působnosti nařízení č. 3887/92, u níž došlo k vyloučení z podpory podle článku 10c posledně uvedeného nařízení.

K výkladu čl. 2 odst. 2 druhé věty nařízení č. 2988/95

59 Podle judikatury Soudního dvora je zásada zpětného použití mírnějšího trestu součástí ústavních tradic společných členským státům, takže je třeba ji považovat za obecnou zásadu práva Společenství, jejíž dodržování Soudní dvůr zajišťuje a kterou se vnitrostátní soud musí řídit (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 3. května 2005, Berlusconi a další, C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Sb. rozh. s. I-3565, body 67 až 69, jakož i výše uvedený rozsudek Campina, bod 32).

60 Tato zásada je vyjádřena konkrétněji v čl. 2 odst. 2 druhé větě nařízení č. 2988/95, podle něhož je věcí příslušných orgánů, aby na jednání zakládající nesrovnalost ve smyslu odstavce 1 tohoto článku zpětně uplatnily pozdější změny uskutečněné ustanoveními obsaženými v odvětvových předpisech Společenství, které zavedly méně přísné správní sankce (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 17. července 1997, National Farmers' Union a další, C-354/95, Recueil, s. I-4559, bod 41; výše uvedený rozsudek Gerken, bod 61; výše uvedený rozsudek Campina, bod 33, a rozsudek ze dne 24. května 2007, Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, Sb. rozh. s. I-3997, bod 55).

61 Jak již Soudní dvůr rozhodl, v oblasti kontrol a postihování nesrovnalostí, ke kterým došlo podle práva Společenství, zákonodárce Společenství přijetím nařízení č. 2988/95 stanovil řadu obecných zásad a požadoval, aby se obecně všechna odvětvová nařízení řídila těmito zásadami (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. března 2006, Emsland-Stärke, C-94/05, Sb. rozh. s. I-2619, bod 50 a citovaná judikatura).

62 Je tedy třeba ověřit, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, jsou podmínky uvedené v článku 60 tohoto rozsudku splněny.

63 V tomto ohledu je zaprvé třeba konstatovat, že, co se týče skotu, jenž není předmětem žádosti o podporu, nedodržení pravidel identifikace a evidence stanovených v nařízení č. 1760/2000, na které je ve věci v původním řízení *ratione temporis* použitelný článek 10c nařízení č. 3887/92, představuje „nesrovnalost" ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95, jelikož tímto porušením práva Společenství může být poškozen souhrnný rozpočet Společenství (viz obdobně výše uvedený rozsudek Gerken, bod 49).

64 Zadruhé je třeba uvést, že takové úplné vyloučení z dotčeného režimu podpor „na zvířata" za období dvanácti měsíců předcházejících kontrole, stanovené v čl. 10c odst. 3 nařízení č. 3887/92, jaké bylo uloženo ve věci v původním řízení, jednoznačně představuje „správní sankci" ve smyslu čl. 2 odst. 2 nařízení č. 2988/95 (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. května 2002, Schilling a Nehring, C-63/00, Recueil, s. I-4483, body 26 a 27, jakož i výše uvedený rozsudek Gerken, bod 50; viz rovněž obdobně výše uvedené rozsudky National Farmers' Union a další, bod 40, a Haug, bod 21).

65 Co se zatřetí týče otázky, zda byl režim sankcí předmětem „pozdější změny" ve smyslu čl. 2 odst. 2 druhé věty nařízení č. 2988/95, je třeba připomenout, že po podání žádosti o podporu „na zvířata" dotčené v původním řízení bylo nařízení č. 3887/92 zrušeno a nahrazeno nařízením č. 2419/2001.

66 Jak konstatoval samotný předkládající soud a jak rovněž připustili všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření, představuje čl. 39 odst. 1 tohoto posledně uvedeného nařízení, který ve znění pozměněném čl. 1 bodem 11 písm. a) nařízení č. 118/2004 zavádí horní hranici snížení, které se uplatní v případě nedodržení pravidel stanovených nařízením č. 1760/2000 týkajících se identifikace a registrace skotu, pro který nebyla podána žádost o podporu, takovou „pozdější změnu" režimu sankcí definovaného v článku 10c nařízení č. 3887/92. Cílem uvedeného čl. 39 odst. 1, který nahradil uvedený článek 10c, je totiž omezit v rámci režimu podpor na skot zavedeného nařízením č. 1254/1999 intenzitu sankcí použitelných na tuto nesrovnalost (viz obdobně výše uvedený rozsudek Campina, body 36 až 38).

67 Uvedení zúčastnění se naproti tomu neshodují, zda režim sankcí uvedený v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004, které vstoupilo v platnost po nařízení č. 118/2004, představuje rovněž „pozdější změnu" ve smyslu čl. 2 odst. 2 druhé věty nařízení č. 2988/95.

68 Komise tvrdí, že použití tohoto posledně uvedeného ustanovení znamená změněné posouzení dotyčné nesrovnalosti ze strany zákonodárce Společenství. Komise přitom v podstatě stejně jako řecká vláda a Amt uvádí, že nařízením č. 796/2004 byla sankční ustanovení zcela nově strukturována a přizpůsobena změněným požadavkům režimu jednotné platby a podmíněnosti, zavedeným nařízením č. 1782/2003. Ani odůvodnění nařízení č. 796/2004, ani jeho obecný kontext neumožňují dospět k závěru, že sankce uvedené v článcích 66 a 67 uvedeného nařízení byly přijaty s cílem postihovat v budoucnu méně přísně určité nesrovnalosti, k nimž došlo za platnosti dřívějšího režimu.

69 Naproti tomu R. Jager se domnívá, že použití nařízení č. 796/2004 nemůže být rovnou vyloučeno pouze z toho důvodu, že toto nařízení spadá do rámce reformy SZP. Předkládajícímu soudu, jakož i příslušným vnitrostátním orgánům totiž přísluší zohlednit v co největším možném rozsahu uvedené nařízení za účelem určení, pomocí srovnávacího výpočtu uskutečněného na základě údajů vlastních věci v původním řízení, zda použití článků 66 a 67 tohoto nařízení vede k mírnější sankci, co se týče zjištěné nesrovnalosti.

70 V tomto ohledu je však třeba konstatovat, že, jak uvedl generální advokát v bodech 71 až 73 svého stanoviska, cílem režimu sankcí stanoveného v bodech 66 a 67 nařízení č. 796/2004 není změna povahy nebo intenzity sankcí použitelných v rámci režimu podpor na skot zavedeného nařízením č. 1254/1999, nýbrž jejich přizpůsobení, od vstupu nařízení č. 1782/2003 v platnost, novému normativnímu kontextu vzešlému z reformy SZP, zavedené tímto posledně uvedeným nařízením, s cílem zachovat soudržnost režimu sankcí použitelného na dotyčné režimy podpor vzhledem k zásadám, které jsou základem této reformy. Režim zavedený články 66 a 67 nařízení č. 796/2004 tudíž neodráží změnu posouzení zákonodárce Společenství, pokud jde o přiměřenost sankcí ve vztahu k závažnosti dotčené nesrovnalosti.

71 Jak totiž vyplývá zejména z čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1782/2003, druhého a dvacátého čtvrtého bodu odůvodnění tohoto nařízení, jakož i z padesátého pátého a padesátého šestého bodu odůvodnění nařízení č. 796/2004, režim snížení a vyloučení použitelný v oblasti podmíněnosti sleduje cíl motivovat zemědělce k dodržování již existujících právních předpisů Společenství v různých oblastech uvedené podmíněnosti za účelem začlenění norem týkajících se zejména veřejného zdraví, zdraví zvířat, životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat do SZP.

72 Jak na jednání uvedla sama Komise, lze článek 10c nařízení č. 3887/92 a čl. 39 odst. 1 nařízení č. 2419/2001, ve znění nařízení č. 118/2004, zajisté považovat za články, které sledují cíl obdobný podmíněnosti, jelikož stanovují použití sankcí v případě nedodržení pravidel zavedených nařízením č. 1760/2000 ohledně identifikace a evidence skotu, jenž není předmětem žádosti o podporu.

73 Nicméně je nutno konstatovat, že po reformě SZP patří dodržování týchž pravidel nyní do zcela odlišného kontextu právní úpravy stanovícího již nikoliv systém podpory produkce, ale producenta, a to v podobě jednotné platby podmíněné dodržením řady norem v takových oblastech, jako je veřejné zdraví a zdraví zvířat, životní prostředí a dobré životní podmínky zvířat. Uvedená pravidla tak v současnosti patří do obecného systému, v jehož rámci jsou podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 jednak závazná pro všechny příjemce přímých plateb jakožto společná pravidla použitelná na všechny režimy podpor stanovené v tomto nařízení, a tudíž i mimo rámec samotných podpor na skot, a jednak představují pouze některé z norem, které je nutno dodržovat z titulu podmíněnosti.

74 S ohledem na uvedený cíl zákonodárce Společenství cítil potřebu přizpůsobit režim snížení a vyloučení použitelných v případě nedodržení pravidel identifikace a evidence skotu stanovených v nařízení č. 1760/2000, pokud jde jak o základ sankce, tak i o její výši, s cílem zabránit nesouladu s pravidly podmíněnosti mezitím zavedenými nařízením č. 1782/2003.

75 Pokud jde o základ sankce, pak vzhledem k tomu, že tato pravidla identifikace a evidence skotu jsou nyní součástí společných pravidel, která musí dodržovat každý příjemce přímých plateb, se taková snížení a vyloučení použitelná v případě nedodržení uvedených pravidel, jaká jsou stanovena v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004, uplatní již nejen na částky získané na základě režimů podpor na skot, nýbrž také, jak stanoví čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1782/2003, na celkovou výši přímých plateb stanovených v posledně uvedeném nařízení.

76 V tomto ohledu je třeba rovněž poznamenat, že celková výše přímých plateb poskytnutých v rámci provádění reformy SZP neodpovídá celkové výši přímých plateb získaných v rámci právní úpravy použitelné před touto reformou.

77 Jak totiž vyplývá z čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1782/2003, celková výše přímých plateb, na základě kterých se určuje snížení stanovené nařízením č. 796/2004, podléhá odlišení upravenému v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1782/2003, jakož i případně finanční disciplíně zavedené článkem 11 tohoto nařízení.

78 Mimoto může být tato celková výše ovlivněna tím, že členské státy v souladu s články 58 až 63 nařízení č. 1782/2003 mohou, podobně jako Spolková republika Německo, provést regionalizaci režimu jednotné platby, přičemž tato regionalizace znamená paušální stanovení jednotné platby ve prospěch příjemců usazených v dotyčných regionech.

79 Co se týče výše sankce, jelikož pravidla identifikace a evidence skotu stanovená v nařízení č. 1760/2000 nyní představují pouze některé z norem, které je třeba dodržovat z titulu podmíněnosti, tato výše již nespočívá v automatickém snížení podpory, případně omezeném horní hranicí, stanoveném na základě počtu případů porušení v poměru k počtu skotu, který se nachází v podniku, nýbrž vyplývá z použití předem určeného procenta snížení, jehož intenzita se podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 liší v závislosti na závažnosti, rozsahu, trvalosti a opakování každého případu nedodržení a na jehož základě příslušné orgány vypracují podle čl. 48 odst. 1 písm. c) nařízení č. 796/2004 posouzení závažnosti porušení každého pravidla týkajícího se podmíněnosti a poté mohou rozhodnout o snížení nebo zvýšení procenta snížení či dokonce neuložit snížení žádné.

80 Mimoto podle čl. 66 odst. 3 nařízení č. 796/2004, pokud byl zjištěn více než jeden případ porušení podmínek v rámci různých oblastí podmíněnosti, se procenta snížení týkající se každého případu sčítají v mezích určité maximální výše.

81 Jelikož však před vstupem nařízení č. 1782/2003 v platnost nepatřila nyní platná pravidla uložená na základě podmíněnosti, jiná nežli pravidla v oblasti identifikace a evidence skotu zavedená nařízením č. 1760/2000, mezi podmínky, které bylo třeba dodržet pro poskytnutí podpor na skot, a tudíž nebyla předmětem kontrol vykonávaných příslušnými orgány, nemohly příslušné orgány uložení sankcí týkajících se těchto podpor odůvodňovat zjištěním porušení těchto pravidel.

82 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že režim sankcí stanovený v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004 nemůže být vzhledem k tomu, že je přímo a úzce spojen s reformou SZP zavedenou nařízením č. 1782/2003, použit na případ nedodržení uvedených pravidel identifikace a evidence skotu spadající do časové působnosti nařízení č. 3887/92, nemá-li dojít ke zkreslení režimu podmíněnosti, jak byl vytvořen zákonodárcem Společenství v rámci uvedené reformy.

83 Proto, aniž by bylo třeba zkoumat, zda by použití, i kdyby bylo možné, ustanovení tohoto režimu sankcí, nebo případně některých z nich, znamenalo v takové situaci, jakou je situace R. Jagera, mírnější správní sankci, je třeba učinit závěr, že jelikož uvedený režim nepředstavuje ve smyslu čl. 2 odst. 2 druhé věty nařízení č. 2988/95 „pozdější změnu" režimu sankcí stanoveného nařízením č. 2419/2001, ve znění nařízení č. 118/2004, nelze se na něj v takovém kontextu, jako je kontext ve věci v původním řízení, odvolávat.

84 Naproti tomu, jak konstatoval samotný předkládající soud a jak rovněž připustili všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření, lze se v takovém kontextu dovolávat čl. 39 odst. 1 nařízení č. 2419/2001, ve znění vyplývajícím z nařízení č. 118/2004. Toto ustanovení, které představuje, jak bylo konstatováno v bodě 66 tohoto rozsudku, takovou „pozdější změnu" čl. 10c nařízení č. 3887/92, totiž v rozsahu, v němž zavedlo zejména horní hranici použitelného snížení, obsahuje režim sankcí mírnějších, než jsou sankce stanovené v posledně uvedeném ustanovení. Předkládajícímu soudu tudíž přísluší, aby na R. Jagera zpětně použil ustanovení uvedeného čl. 39 odst. 1.

85 Z výše uvedeného vyplývá, že na předběžnou otázku je nutno odpovědět tak, že čl. 2 odst. 2 druhou větu nařízení č. 2988/95 je nutno vykládat v tom smyslu, že ustanovení upravená v článcích 66 a 67 nařízení č. 796/2004 nelze zpětně použít na žádost o podporu „na zvířata“, která spadá do časové působnosti nařízení č. 3887/92, u níž došlo k vyloučení z podpory podle článku 10c tohoto nařízení.

K nákladům řízení

86 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 2 odst. 2 druhou větu nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství je

nutno vykládat v tom smyslu, že ustanovení upravená v článcích 66 a 67 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, ve znění změn a oprav vyplývajících z nařízení Komise (ES) č. 239/2005 ze dne 11. února 2005, nelze zpětně použít na žádost o podporu „na zvířata", která spadá do časové působnosti nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla k integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému pro některé režimy podpor Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2801/1999 ze dne 21. prosince 1999, u níž došlo k vyloučení z podpory podle článku 10c tohoto nařízení.

Podpisy.